

VERSCIJNT MAANDELIJKS

Boele-nieuws

PERSONEELSBLAD VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V.

APRIL 1971 No. 142

DE WERF IN MAART

Een mijlpaal(tje).

In Boele-Nieuws van november 1969 schreven wij over een „mijlpaal". En we bedoelden daarmee de ingebruikname van dok II. Immers, op 7 oktober van dat jaar sleepten wij de Engelse „Wenduyne" als eerste schip het dok in.

En nu, op 5 maart 1971, sleepten wij wederom een Engels schip dit dok in, de „Cedarbank". En het bijzondere is dat er nog negen-en-negentig schepen tussen die eerste en laatste een dokbeurt kregen, hetzij voor „knippen en scheren", hetzij voor schadereparatie, roer- en schroevenwerk, verlenging of noem maar op. Ongeveer 17 maanden, 100 schepen. Gemiddelde doktijd dus 5 dagen. Zag U het dok ooit leeg?

Er wapperden geen vlaggen, er was geen feest, het ging onopgemerkt voorbij. Dat wij er toch deze regels over schrijven is uitsluitend om ons nog even met elkaar te bezinnen op de waarde van dit dok voor de werkgelegenheid op ons bedrijf. Met andere woorden „de praktijk heeft bewezen dat de bouw van dok II een juiste keuze is geweest".

Ook deze maand was de reparatiehoek goed van werk voorzien. Zo liggen er steeds wel één of meer „bank"-schepen aan de werf. De „Wavebank" vertrok op 15/3 na dieptankreparaties en gritstralen alsmede conserveren. De „Cedarbank" volgde 2 dagen later na schadereparaties achter de accommodatie. Inmiddels kwam de „Testbank" voor reisreparaties en machinekamerwerk.

De „Bankline" of juist gezegd „Andrew Weir Co. Ltd." heeft zo'n 60 schepen varen en is sinds ongeveer een jaar geleden een gewaardeerde vaste klant geworden.

Grote huidreparaties hadden wij op de „Subra", een schip met geklonken landerijen. Hierdoor konden onze klinkploegen nog weer eens fors uithalen!; op de stellingplanken boven helling II sloegen zij zo'n 5000 nieuwe nagels.

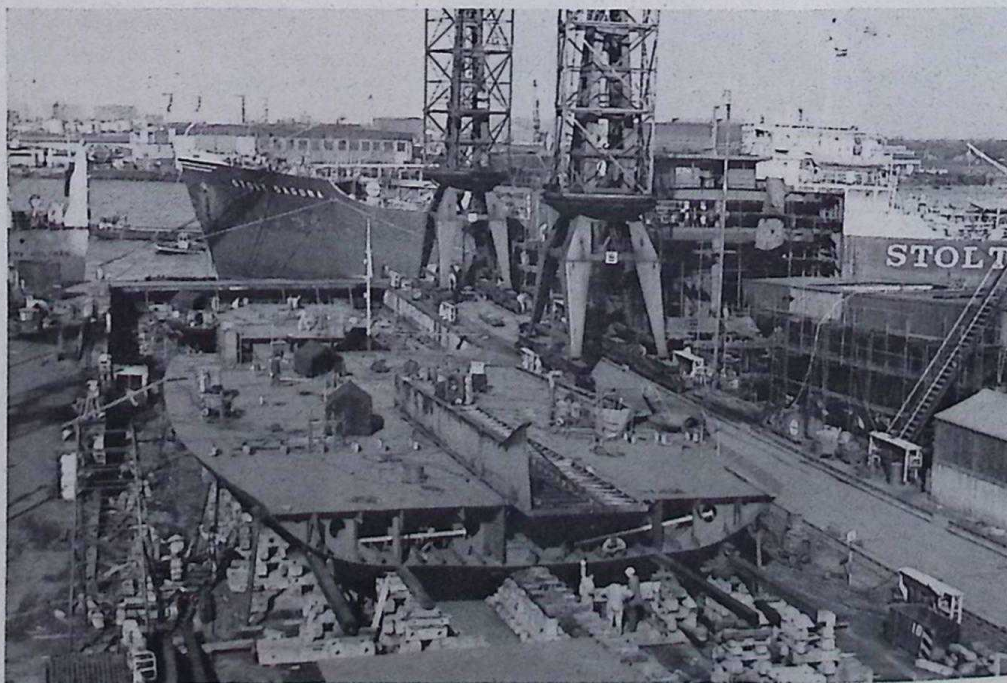
In dok I zagen we het Griekse m.v. „Ariadne", interessant schip omdat zij van het bekende „S.D.14" type is, het Engelse ontwerp voor de vervanging van de oorlogs „Liberty-schepen". Van dit „S.D.14" type zijn reeds meer dan 100 schepen over de gehele wereld gebouwd.

De „Nashorn" is bijna gereed.

Nieuwbouw en verlengingen.

Bouwno. 1040, voor zover nu op de helling, laat reeds zien dat zij een voor onze begrippen groot schip gaat worden. Zo'n 1600 ton staal passeerde reeds de voorbereiding. Lasloods Oost zit volop in de beweegbare autodekken, op „West" liggen bovendeksekties in de lasloods.

Zo stond bouwno. 1040 er op 11 maart 1971 voor.

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Boines**

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

HOOFDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.

Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de
eerste week van mei 1971

BIJ DE VOORPLAAT:

Begin maart 1971 zat het m.s. „Wenduyne"
weer in dok II. In november 1969 werd
dok II met de indokking van dit schip in
gebruik genomen. Nu was de „Wenduyne"
no. 99!

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

De Nordfarer-sectie na de
tewaterlating

Bouwno. 1041 is voor en achter dicht; bouwno. 1042, een iets grotere gastanker is inmiddels in bewerking in de scheepsbouwloods.

Op 12 maart gleeed de „Nordfarer“ sèctie, zwaarder dan 400 ton, te water, waarbij een hoogwaterpeil van ± 30 cm boven normaal de tewaterlating bijzonder gemakkelijk maakte.

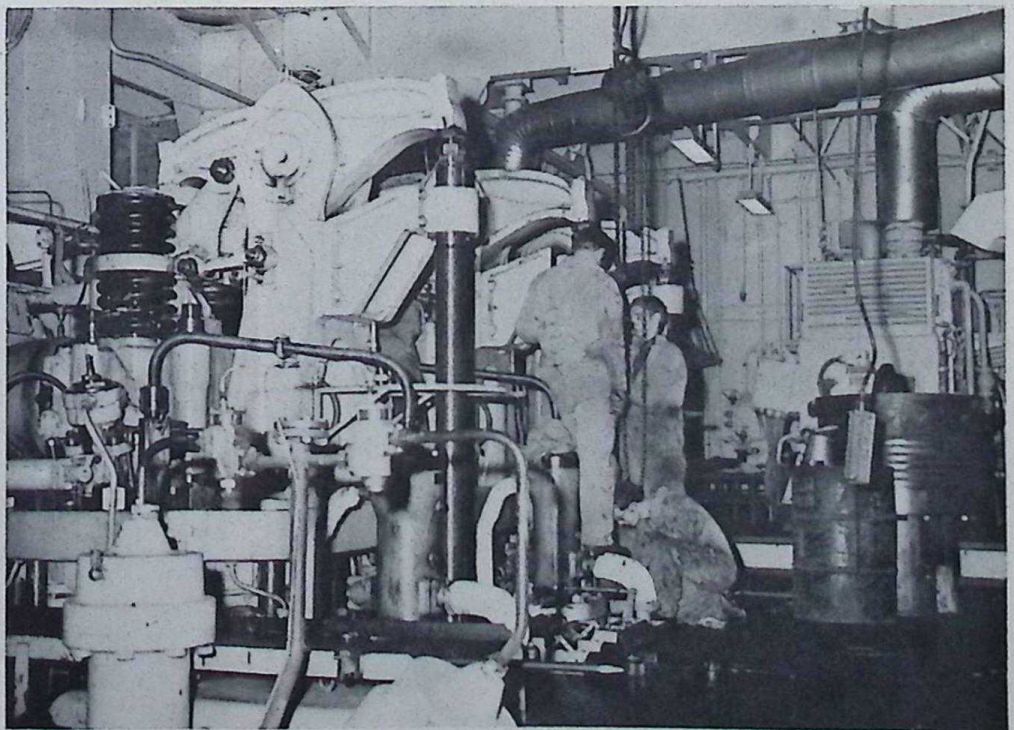
De „Nordfarer“ zelf komt ca. 5 april, enige weken later dan gepland; zij kreeg een flink oponthoud, toen zij in Rio de Janeiro moest lossen toen daar net het beruchte carnaval plaats vond.

Aangezien dan zo'n twee weken later ook de „Hoegh Bannièrè“ zal arriveren voor haar verlenging, had men van ons dit jaar dat carnaval wel mogen overslaan.

Voor de machinefabriek was er ditmaal „groot werk“ te verrichten aan boord van de mammoettanker „Port Hawkesbury“, een kolos van 253.000 ton die afmeerde bij BP Europoort. De „Port Hawkesbury“ is met z'n 9 cylinder B & W motor van 31500 PK. één der grootste motortankers ter wereld. Per cylinder zo'n 3500 PK. Tijdens het lossen moesten „even“ een paar zuigers getrokken worden en wat kleppen verwisseld.

Was dit „groot werk“ voor de buitenploeg, voor de mensen binnen was er de reparatie aan een stoomhamer van Heerema. Ook al een gigant op zijn gebied. Hier moesten we één der assen vernieuwen.

Onze bankwerkers in actie in de
machinèkamer van de 253.000
tonner „Port Hawkesbury“.

Ons schoeisel, nu en vroeger (I)

Bij

Jacob v. d. Steen,

de Ridderkerkse klompenmaker

Zo netjes zag Jacob v.d. Steen er in zijn ambacht niet uit natuurlijk, maar voor een korte demonstratie kon het geen kwaad. Hier hakt hij een moot hout ruw in vorm.

De klomp is er nog niet helemaal uit, al scheelt het weinig. Dit praktische, echt Hollandse schoeisel is de laatste tientallen jaren verdrongen door de schoen.

Vroeger (we spreken nu van zo'n veertig jaar geleden) was de klomp bij ons op het platteland nog gemeengoed. We wisten niet beter. Schoenen waren voor de mensen, die het betalen konden en voor de stadslieden. Het verschil tussen stad en dorp was onder andere schoen en klomp. Als schooljongens zagen we altijd erg op tegen een jongen uit de stad. Dat was voor ons een soort hoger wezen, dat zich in de vakantie wel eens verwaardigde om uit de stad neder te dalen naar ons dorp om een dagje bij oom of tante te zijn. Onze eerbied voor de „geschoende” stadsjongen was groot, ook al, omdat hij zo heel anders praatte dan wij. Ons boerse taaltje stak belachelijk af tegen zijn Rotterdams accent. Er werd als het ware om de stadsjongen gevochten. Bij het „partijgie kieze” bijvoorbeeld. We waren vroeger ook al bezeten van voetbal. Ons heiligdom was de straat. En daar voetbalden we met een overgave, een betere zaak waardig. De aanvang van de wedstrijd was altijd „partijgie kieze”. Dat gebeurde door middel van „pooten”. Twee jongens stapten dan naar elkaar toe, voetje voor voetje, en wie het laatste een hele voetstap kon maken (de leste hèdele, noemden we dat) mocht het eerste een speler kiezen. En prompt kozen we de geschoende Rotterdammer natuurlijk, waarvan we niet eens wisten of hij wel voetballen kon.

't Bleek meestal, dat wij op onze klompen net zo goed uit de voeten konden als anderen met schoenen. Verbazend goed kenden we de kuren van onze klompen. Richten bijvoorbeeld, was met een klomp een hachelijke zaak, want de bal kon zo raar op een bocht van het hout terecht komen. En dan kon'ie de gekste kanten opschieten. Maar dat euvel hadden we door een soort zesde zintuig leren bestrijden. We deden immers alles op klompen, dus dat leerden we ook.

Handig en trefzeker hakt de 73-jarige met de dissel een ruw klompmodel.

Vader en moeder hadden niet zoveel op met dat gevoetbal. De klompen sleten als 'kweetnietwat en om de haverklap vloog er een kap af. Dat werd verholpen met een ijzeren band. Zo'n klomp maakte dan een ander geluid. Liep je voorheen met klap, klap, na de reparatie werd het klap, klep . . .

De glorie tijd van de klomp is voorbij. En daarom verdween ook het ambacht van de klompenmaker. De klompen, die nu nog gemaakt worden, zijn machinaal vervaardigd. De handklompenmaker verdween van het toneel.

Ridderkerk heeft nog steeds een klompenmaker. Althans, in ruste. Het is Jacob v. d. Steen en hij woont aan de Beneden Rijnweg 15 te Ridderkerk, in de buurt waar vroeger ook de paardenhoefsmid zat. Hij was de klompenmaker van Ridderkerk.

We zijn bij hem binnengestapt. Nadat we het doel van onze komst uiteengezet hadden, bejverde zijn vrouw zich om thee te zetten, want dan praat het makkelijker.

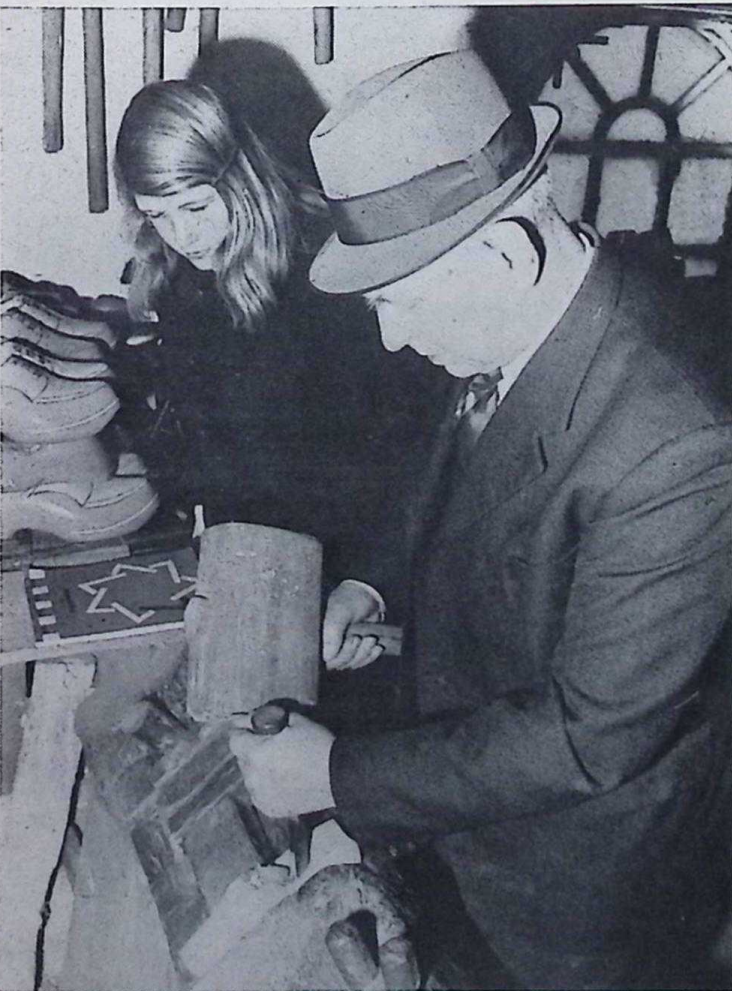
Hoe word je klompenmaker, v. d. Steen?

„Nou, da's gauw verteld. Ik werd vanaf mijn twaalfde jaar klompenmaker, doodeenvoudig omdat mijn vader het was. En die deed het ook van zijn twaalfde jaar af. Bij mekaar wordt dat 60 + 60 = 120 jaar klompen maken”.

Is het een moeilijk vak?

„Ja, wat is moeilijk. Je groeit er in en dan gaat het vanzelf. Maar 't is echt wel een vak, hoor. Ja als je het eenmaal kan, dan is het niet moeilijk meer, maar zo is het met alles per slot van rekening. Maar weet je wat de grootste moeilijkheid was? Het hout kopen.

Gutsen of te wel: het begin van het „klompgat" wordt gemaakt.

En dit is het blokmes, waarmee de fijnere vorm aan de klomp gebracht wordt.

Dan wordt met een handboor de klomp uitgehold. Annemieke Boele schijnt te zeggen „aha, gaat dat zo!"

Want dat was bar riskant, man. Kijk, je kocht het hout in boomstammen. 'k Ging altijd met mijn vader mee om het te leren. Als we ergens een partijtje wilgenbomen zagen staan, stapten we naar de boer om te vragen of die bomen te koop waren. Zo kreeg je op den duur adresjes, zie je. Bomen moest je schatten. Hoeveel klompen gaan er uit één zo'n boom? Daar kreeg je natuurlijk ervaring in, maar om aan de buitenkant van de boom te kunnen zien of er van binnen kwaad in zit, dat's de moeilijkheid. Je kocht met een groot risico. Zitten de ringen in de boom los, dan maak je er geen klomp uit!"

Wel eens miskopen gedaan?

„Ja, nou! Maar aan die bomen, die Boele indertijd verkocht, hebben we geen strop gehad. Ze stonden aan de Ringdijk in Slikkerveer en ze moesten daar weg. Een konkurrent van mijn vader bood wat meer geld en zodoende gingen ze onze neus voorbij. Naderhand bleek, dat de bomen binnenin gaten hadden. Kijk, dat kan voorkomen, hè? Ik moet nou nog altijd naar bomen kijken. Dan denk ik, sjongesjonge, wat een mooie willegies staan daar. Daar zou ik mooie klompies van kunnen maken!"

Wie vervoerde de bomen?

„We hadden zelf een mallejan, weet je wel, zo'n kar op twee wielen. daar gingen de stammen op."

Schrijlings op een soort „bok" gezeten, werkt de klompenmaker met het opsnijmes de klomp af.

Is alle hout goed?

„Nee, we gebruikten hoofdzakelijk wilgenhout, want dat is taai en niet poreus. Ook populierenhout konden we gebruiken."

Hoe gaat het klompenmaken in ruwe trekken in zijn werk?

„Van 't begin af an? Eerst zagen, hè? Eerst de stam in moten zagen met de trekzaag. Dan de moten kloven, met een kloofmes, zodat er zoveel mogelijk goeie stukken overblijven om een klomp uit te maken. Dan wordt zo'n moot in model gehakt en daarna ga je disselen, maar dat kan ik je beter even laten zien."

„In dat pak?", mopperde zijn vrouw. „Een hoed opzetten, hoor!" En na die waarschuwing vertrokken we naar een buitenwerkplaatsje, waar vreemde gereedschappen netjes geordend aan de muur hingen. En van A tot Z liet de oud-klompenmaker zien, hoe de klomp ontstaat.

„Kijk, hier heb ik een moot, die enigszins in model gehakt is. Nou disselen." Hij greep een hamerachtig geval en begon verbaasd handig hout uit de moot te slaan, zodat heel in de verte een klompvorm tevoorschijn kwam.

„Dan heb ik hier het blokmes, waarmee je verder gaat vormen. Daar kan je zuiverder mee werken dan met de dissel." Snel verrichtte hij de nodige handelingen met het blokmes. „Nou gaan we gutsen. Hiermee maak je het begin van de uitholling, waar je straks je voet in moet steken. En dan boren, uithollen zagezgd." Hij liet het allemaal zien. 't Leek eenvoudig, maar probeer het maar niet zelf te doen, want dan komt er geen steek van terecht. De laatste handeling bestaat uit het afwerken van de klomp met een opsnijmes en het verder gladmaken. De klomp, die hij even gauw fabriceerde, verdween in de tas van Annemieke Boele, die de gehele „klompenles" meemaakte om er voor school een opstel over te maken. Ze was er erg blij mee. En Jacob v. d. Steen had er allicht ook schik in.

Kon U vroeger nogal een behoorlijk centje verdienen met die klompenmakerij, vroegen we een tikkeltje onbescheiden.

„Nou mijnheer, 't was geen vetpot, hoor. Je kon rondkomen, maar meer ook niet. Vooral in de crisistijd was het dun. Mijn hele zolder lag vol klompen en ik raakte ze maar niet kwijt. Op de werven droegen de mensen klompen, maar daar was ook geen werk. Ze versleten weinig. En weet je wat ze dan uit armoe nog deden? Ze sloegen oude stukken autoband onder d'r klompen. En ik bleef met de klompen zitten. Nee, een vetpot was het niet."

Nu eens wat anders. Maakte U allemaal dezelfde klompen?

„Welnee, ben je betoeterd. Je had verschillende modellen en je hebt ook verschillende soorten voeten. Al eens van horrelvoeten gehoord?" Ik schoot in de lach.

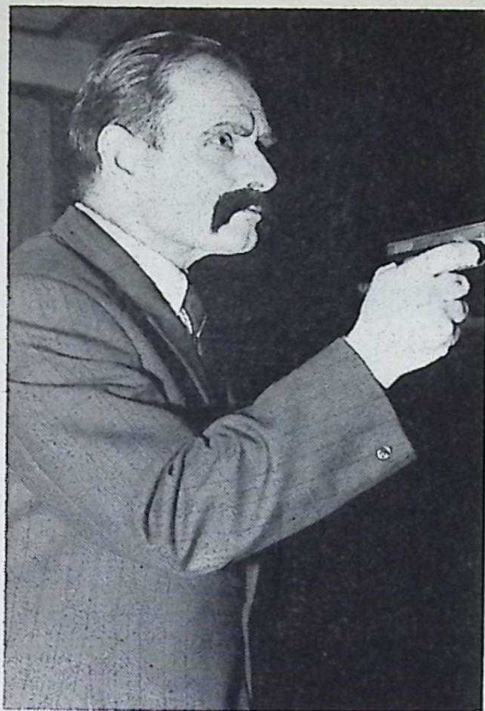
„Ja, daar lach je om, maar je hebt voeten in soorten en daarom maakte ik ook klompen naar maat. Dan bekeek ik eerst de voeten en naar die voeten maakte ik dan de klompen. Ik had mijn vaste klanten voor maatklompen. Ze kwamen dan eerst passen en dan moest ik soms nog wat bijsnijden, maar meestal was het wel goed."

En die soorten klompen?

„O ja, soorten. D'r waren 'r nogal wat. Je had Ouwkerkse klompen, platneuzen, je had Delftse punters en je had die trippklompen, weet je wel, met die leren bandjes."

We gingen weer terug naar de huiskamer, waar we persé nog een bakkie moesten doen. Drie en zeventig jaar is de klompenmaker van weleer nu. 't Is hem niet aan te zien. Laat het dan geen vetpot geweest zijn, een gezond beroep was het kennelijk wel.

We lopen nu niet meer met klompen aan op het werk. Daarvoor in de plaats kwam de veiligheidsschoen. In vele opzichten een grote verbetering. Deze schoen is voorzien van een stalen neus. En hoe de fabricage van dit schoeisel in zijn werk gaat, hopen we U een volgend maal te laten zien.

Wim Kooi als detective in het toneelstuk „Gevaarlijk snoepgoed”.

DE TONEEL- VERENIGING HELLEND OF OP DE HELLING?

We hebben al een hele tijd niets meer gehoord van de toneelvereniging. Geruchten doen de ronde, dat de club ter ziele is, en, nieuwsgierig geworden, stapten we daarom naar de man, die er alles vanaf moet weten. Juist, de heer W. Kooi.

„Wim, ik hoor beweren, dat we hier geen toneelvereniging meer hebben. Kom eens voor de draad. Wat is er van waar?”

Somber kijkt hij naar een verre verte: „Bijna alles is er van waar. We hebben geen mensen meer. Tenminste, niet voldoende om een stuk op te kunnen voeren”.

„Hoe komt dat nou zo? Je had toch indertijd een leuk gezelschap?”

„Ja, maar we zijn mensen kwijtgeraakt, hè? Je weet hoe dat kan gaan in een vereniging. Onenigheidje hier, en een paar lange tenen daar en bom... het kwaad is geschied. Dan vertrekken er een paar. Een toneelvereniging is wat dat betreft ontzettend gevoelig. Je moet een groot incasseringsvermogen hebben”.

„Incasseringsvermogen?”

„Jazeker, want van alle kanten krijg je tikken te verduren. Eerst van de kant van je eigen vereniging. Die zijn het minst erg, want die horen er bij. Er zijn zoveel problemen, waarbij al je gezwog tot een teleurstelling gemaakt kan worden. Problemen van rolbezetting, keuze van het stuk, financiële problemen, dreigende kortsluitingen tussen spelers en spelleider en noem maar op. Maar nogmaals, dat is niet erg. 't Hoort bij de romantiek van die hobby. Maar de tikken van buitenaf komen harder aan. Kritiek op spel en spelers. Onbarmhartige kritiek. Soms ook misselijke kritiek. Dat moet je allemaal incasseren”.

„Als we je zo horen praten, Wim, dan is toneelspelen geen hobby maar een lijdensweg”.

Hij grinnikt. „Dat is nou het idiote van de zaak, man. Ondanks alles blijft het je boeien. Je hebt gelijk, 'k heb een hoop negatieve dingen opgesomd, maar er staat heel veel tegenover. Als het je lukt om een ploeg mensen bij elkaar te krijgen, die elkaar onderling goed verstaan en die een beetje plooibaar zijn, dan is het een machtige hobby. Boeiend tot en met. Amusant ook. En leerzaam. Want er wordt heel wat van een toneelspeler geëist, hoor! Al die positieve dingen doen je de negatieve dingen accepteren. Hoewel, als het aan medewerking

mankeert, als er onvoldoende ruggegraat is, als er geen begrip is, nou man, dan loopt het je wel eens je neusgaten uit!”

„Is de toneelvereniging nu definitief opgeheven?”

„Nee, dat niet. We kunnen op het ogenblik wel niets doen, maar met de vijf mensen, die zijn overgeschoten, houden we nog wel contact. Dat vinden we prettig, omdat we al zoveel jaren met elkaar opgetrokken zijn. En je weet nooit of er op een goeie dag plotseling weer wat goeie krachten op komen draven. Zoiets hebben we al vaker meegeemaakt. En we hopen natuurlijk dat onze pogingen om mensen van ons eigen bedrijf voor toneelspelen te interesseren, succes zullen hebben. Want, afgezien van het feit dat je na zoveel jaren aan je vereniging gehecht raakt, is het toch ook zonde om de mogelijkheden van onze kantine ongebruikt te laten. We hebben een fijne zaal, een toneel, kleedcabines, décors, veel attributen, een geluidsinstallatie.... Eeuwig zonde om daar geen goed gebruik van te maken”.

„Maar het publiek, Wim. Is dat nog warm te krijgen voor amateurtoneel?”

„Je vraagt iets wat ik ook niet weet. Ik hoop alleen maar, dat er een tijd komt, dat de mensen het zat zullen worden om uitsluitend beroepstoneel te zien via het kastje. De amateurs doen het natuurlijk stukken minder, maar dikwijls met veel meer enthousiasme. Met alle gebreken en fouten, die er aan kleven, heeft het toch de aantrekkelijke zijde van: zelf doen. En misschien zal het publiek dat juist gaan waarderen. 'k Hoop het maar”.

„Nog meer op je hart, Wim?”

„O, man, zoveel. Maar weet je, wat ik nou echt graag zou willen? Dat er nieuwe krachten bijkomen, die we op het eerste plan kunnen duwen. Stop mij maar in het souffleurshokje of maak me spullenaangever achter de coulissen. 't Gaat er ons ouderen niet om om op de voorgrond te treden (al wordt je dat natuurlijk wel eens aangewreven). We willen graag een fijne toneelvereniging hebben. Dat is het enige. Jonge mensen met een beetje durf. En die er niet om geven om voor „verwaand” versleten te worden. Want dat ben je tamelijk gauw, hoor!”

We begrijpen het. En met de allerbeste wensen voor de toneelvereniging namen we afscheid.

Heren, verras Uw vrouw of verloofde en doe mee aan deze

VEILIGHEIDSQUIZ

Hieronder treft U een aantal vragen aan op het gebied van de veiligheid, zowel op het werk als in het algemeen. Alle vragen zijn voorzien van drie of vier antwoorden, waarvan er slechts één juist is. Het is aan U om uit te maken, welk antwoord het goede is. Uw oplossing kunt U op een briefkaart noteren, op deze wijze: 1d, 2c, 3a, 4c enz. Dit was natuurlijk maar een voorbeeld en heeft niets met de juiste oplossing te maken. De briefkaart vóór 15 april zenden aan: Redactie Boele Nieuws,

Ringdijk 598, Bolnes. U kunt Uw kaart ook bij de portier afgeven. Alleen oplossingen op briefkaart zijn geldig. Wie het grootste aantal juiste oplossingen heeft, wint de eerste prijs. Eventueel beslist het lot. Het bedrijf heeft drie prijzen beschikbaar gesteld, die bestemd zijn als verrassing voor Uw echtgenote, of a.s. echtgenote of vriendinnetje. Ook ons damespersoneel kan natuurlijk meedoen maar we hebben daarvoor geen speciale herenprijzen. Vanzelfsprekend slechts één briefkaart per Boele-medewerker. Oplossingen, die ná 15 april binnenkomen, kunnen we niet mee laten doen.

Dit zijn de prijzen:

- 1e prijs een verzilverd roomstelletje
- 2e prijs een parfumverstuiver
- 3e prijs een manicure-set.

En dit zijn de vragen:

1

Aan wie meldt U gevaarlijke omstandigheden in Uw afdeling?

- a. aan een collega.
- b. aan Uw directe chef.
- c. aan de veiligheidsdienst.
- d. aan de technische afdeling.

2

Wat doet U als U gewond bent?

- a. zelf eerste hulp toepassen.
- b. Uw directe chef waarschuwen.
- c. de personeelsafdeling inlichten.
- d. indien mogelijk Uw directe chef melden, dat U gewond bent en vervolgens onmiddellijk naar de verbandkamer gaan om eerste hulp te ontvangen.

3

Welke eerste hulpmaatregelen neemt U, als Uw huid in aanraking is gekomen met een zuur of een bijtend middel?

- a. onmiddellijk met veel water spoelen.
- b. met een droge doek wrijven.
- c. een of ander neutraliserend middel gebruiken.
- d. er geen aandacht aan schenken, omdat het waarschijnlijk niet zo erg is.

4

Hoe lang gaat U door met bovengenoemde behandeling?

- a. twee of drie dagen.
- b. tot het beter gaat.
- c. 20 minuten.
- d. 5 minuten.

5

Hoe is het gebruik van zuurstof voor koeling van ruimten en kleding te omschrijven?

- a. als ongevaarlijk.
- b. als aan te bevelen op warme dagen.
- c. als verschrikkelijk gevaarlijk.

6

Welke persoonlijke veiligheidsuitrusting moet U dragen wanneer U met zuren of alkaliën werkt?

- a. goedgekeurde handschoenen, voorschoot, veiligheidsbril, en, indien de damp of de rook gevaarlijk is, een masker.
- b. veiligheidsschoenen.
- c. veiligheidsbril.
- d. een beschermende vaseline gebruiken.

7

Welk type draagbare brandblusser moet men nooit gebruiken voor een elektriciteitsbrand?

- a. CO₂-blusser = koolzuurgas.
- b. poederblusser.
- c. waterblusser.

8

Hoe moet men materialen opslaan?

- a. op de dichtstbijzijnde vrije plek.
- b. de materialen moeten evenwichtig gestapeld worden en de ondergrond moet gelijk en stevig zijn.
- c. dicht bij een steun stapelen.
- d. dicht bij een uitgang om het gemakkelijk te kunnen verwijderen.

9

Is samengeperste lucht een goed middel om stof te verwijderen van de kleding en van het lichaam?

- a. ja, daarmee kan men het stof gemakkelijk verwijderen.
- b. neen, samengeperste lucht is bestemd voor de produktie.
- c. neen, de lucht is niet gesteriliseerd.
- d. neen, de lucht zou in de lichaamsopeningen of de poriën kunnen dringen en schadelijke gevolgen veroorzaken.

10

Welke bijkomende voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen wanneer men een fles samengeperst gas gebruikt?

- a. altijd de schroefdraden invetten en oliën.
- b. de fles neerleggen, zodat zij niet kan vallen.
- c. het ventiel openlaten opdat de fles zou leeglopen.
- d. de fles op een veilige manier vastzetten.

11

Wie is verantwoordelijk voor de goede staat van het handgereedschap?

- a. de materieelafdeling.
- b. Uw directe chef.
- c. de man, die het gebruikt.
- d. de veiligheidsdienst.

12

Is tetrachloorkoolstof een veilig schoonmaakmiddel?

- a. ja, want het is onbrandbaar.
- b. neen, het geeft giftige dampen af.
- c. ja, het laat geen resten achter.
- d. neen, het is brandbaar.

13

Beschrijf de juiste manier om een voorwerp van minstens 25 kg op te tillen:

- a. houd de knieën recht en de rug gebogen.
- b. laat een vorkheftruck komen.
- c. draag handschoenen.
- d. nader de last zo dicht mogelijk en buig de knieën in een hoek van ongeveer 90°.

14

Hoe kunt U de gevaren van een door olie glad geworden vloer verkleinen?

- a. door veiligheidschoenen te dragen.
- b. door hem onmiddellijk schoon te maken.
- c. door de schoonmaakdienst te waarschuwen.
- d. door laarzen te dragen.

15

Een medewerker moet om bepaalde werkzaamheden te kunnen verrichten een opening in de grond of de vloer maken. Wie is verantwoordelijk voor de veiligheidsmaatregelen?

- a. de opzichter.
- b. de veiligheidsdienst.
- c. de maker van het gat.

VEEL ANIMO VOOR DE MOUNTIES SHOW

De kontaktavonden van 5 en 12 maart 1971 trokken heel veel belangstelling. Geen wonder, want het befaamde duo The Mounties, alias Piet Bambergen en René van Vooren waren (laten we het eens aktueel zeggen) „lijsttrekkers”. Als de deelname aan de a.s. verkiezingen even groot is als het bezoek aan de kontaktavonden, dan zullen we een beter figuur slaan dan bij de vorige keer.

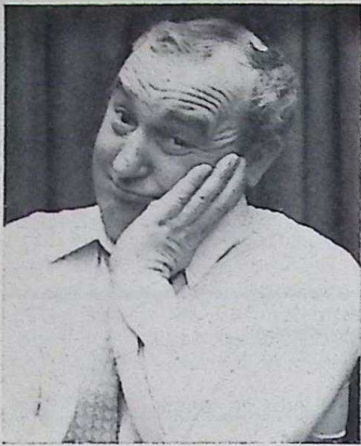
De Mounties waren vergezeld van Frans Vrolijk, Ronnie Tober, een zekere Mitzie Tieland en ene Alice Williams. Tezamen werden zij in de muzikale watten gelegd van Tonny Bakkenes.

Frans Vrolijk ziet er allesbehalve vrolijk uit. 't Is allemaal niks. Wat heeft het leven eigenlijk voor zin? Met zo'n tronie komt hij het toneel op. Hij had zich laten onderzoeken

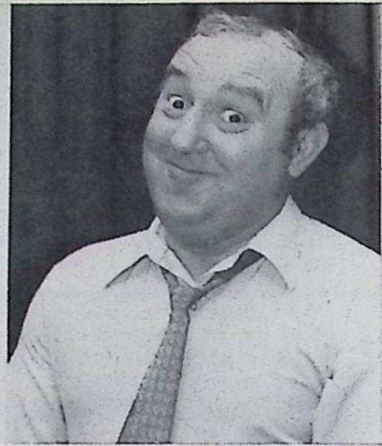
door een vrouwenarts. Jazeker. Een vrouwenarts. Die had een ventvergunning. Frans komt uit een gezin van 16 kinderen. Ja, 't is wat. Had den een eigen ooievaar. Frans was gisteren boven zijn theewater thuisgekomen. Zag alles dubbel. Zijn vrouw ook. Hij vindt het al erg, als hij ze enkel ziet. Laat staan dubbel.

Ronnie Tober, zanger in de sector der showbusiness, brengt zijn songs met onmiskenbare bravour en vlotheid, maar kan daarmee moeilijk verdonkeremanen, dat zijn stem geen zonnetje is. Hoewel hij als een komeet omhoog geschoten is en de sterren van de hemel zingt, klinkt zijn bariton hard en geforceerd.

Tonny Bakkenes is een begrip in de theaterwereld. Hij loopt al jaren mee met de bescheidenheid van de man, die weet, dat hij geen hoofdrol in het

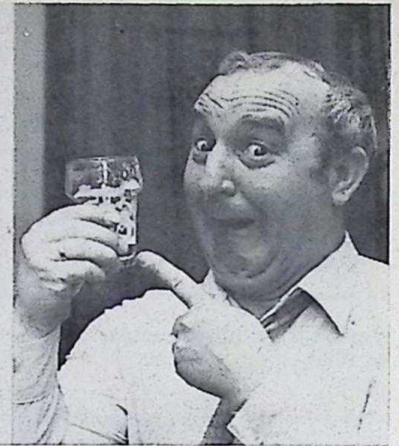
'k Barst van de kiespijn

Spoelen met pills, zegt u?

Dat is toch ongeloofwaardig, mijnheer

Gelijk had u, leve de pills

stuk speelt. Maar zijn bijrol dan toch wel zo goed verkoopt, dat een hoge prijs gerechtvaardigd zou zijn.

De dames zagen er goed uit. Mitzie moest leuk doen en slaagde daar ten dele in, Alice moest goocheltrucs doen en slaagde daar geheel in. Toch raak je wat op goochelen uitgekeken. Die eeuwige zijden doekjes en al die kistjes met kleppen waar wat in gaat en er dan niet meer in blijkt te zitten.

De Mounties zelf namen uiteraard het leeuwenaandeel in de show. René

van Vooren heeft de ondankbare taak om als springplank te dienen voor de grappen en grollen van Piet Bambergen. 't Valt niet mee om steeds in de schaduw te moeten acteren van Piet, die postuur en tronie mee heeft om de mensen te laten gieren van de lach. Piet heeft de mooie rollen. 'k Hoop dan ook maar, dat René net zoveel verdient als Piet. Want wat zou moeilijker zijn, de taak van René of de taak van Piet? 'k Weet het zo net niet.

Het bal na werd op luide, maar ook

welluidende wijze verzorgd door The Mink Four. 't Schijnt, dat de Bolneser avond meer aanspraak kon maken op het predikaat „geanimeerd” dan de gemengde avond. Althans, zo werd me verteld door een Bolnesenaar. Een Rijsoordenaar daarentegen vertrouwde me toe, dat de gemengde avond het altijd met glans wint van de Bolneseravond. Wie gelijk heeft, is een open vraag, maar een feit is, dat deze kontaktavonden in de geschiedenis van de personeelsvereniging bijgeschreven zullen worden onder het hoofd „zeer geslaagd”.

JUDO en KARATE

We hebben U in een vorige uitgave iets verteld over de geschiedenis van judo. Heel in het kort kwam ons relaas hierop neer, dat judo een uit nood geboren zelfverdedigingsmethode is, die door de Japanner Jigoro Kano gezuiverd werd van gevaarlijke handelingen.

Tot 1890 was het judo een zuiver Japanse aangelegenheid. De sport had daar dank zij Kano een grote verbreiding en populariteit gekregen. Maar 't zou niet tot Japan beperkt blijven, zo U weet. We hebben tenslotte een wereldkampioen judo, nietwaar?

In 1890 kwam Jigoro Kano naar Europa om ook daar belangstelling te kweken voor zijn sport. Na terugkeer in Japan werd hij benoemd tot president van de Japanse Universiteit. Hij benoemde aan zijn universiteit een Engelse lector en prompt werd deze man een enthousiast judo-beoefenaar. Via deze lector kwam het judo naar Europa.

Omstreeks te zelfder tijd raakte men ook in Amerika geïnteresseerd. De toenmalige president Theodore Roosevelt was een toegewijd judoka tot het moment kwam, waarop zijn verlamme ziekte toesloeg.

In Europa deed judo snel opgang. Eerst in Engeland, Frankrijk en Nederland, later ook in Rusland en de andere Oost-Europese landen. In Nederland was het Anton Geesink, die de belangstelling voor judo tot een top voerde, want hij was het, die de Japanse alleenheerschap

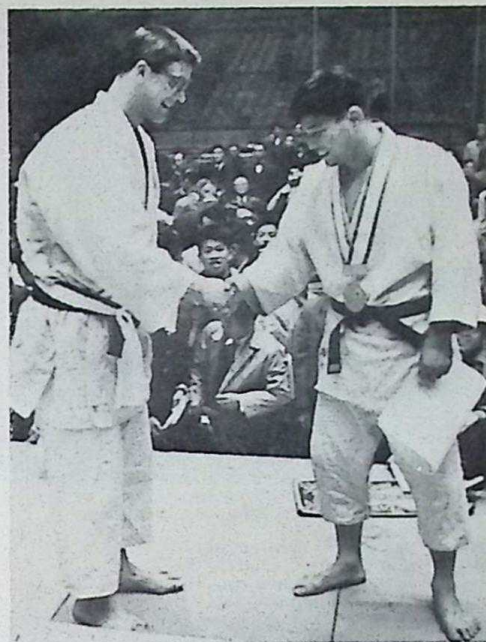
pij op judo-gebied doorbrak. Het was op 2 december 1961 dat hij de Japanner Sone na 7 minuten versloeg en wereldkampioen werd. Met gemengde gevoelens hadden de Japanners de opmars van Geesink gadeslagen en de schier onoverwinnelijke Sone was hun laatste troef. Na 7 minuten, waarin hij meermalen aan de nederlaag ontsnapte, lag Sone gevloerd.

Nog tweemaal prolongeerde Anton Geesink zijn titel, een prestatie, die nog door geen enkele Japanner is geëvenaard.

U moet judo niet alleen als wedstrijd-element zien. Ook voor de lichamelijke ontwikkeling is het uitstekend. Het is bepaald niet zo, dat iedere judo-beoefenaar gevechten moet leveren. Dat is meer voor de jeugdigen, die daar zin in hebben. Voor ouderen is de training aangepast en staat het „trim"-element op het eerste plan. Daarnaast wordt dan kennis opgedaan met betrekking tot zelfverdediging en judo. Afijn, U gaat maar eens kijken op de clubavond van Boele's Judovereniging, die elke vrijdagavond in het kantoor-Oost wordt gehouden.

We hebben de trainer van de Judoclub, de heer J. G. Geutjes, die ons alle gegevens voor deze artikelen verstrekke, ook nog gevraagd naar wat karate is. Hij vertelde en demonstreerde dat met graagte.

Karate, zo vertelde hij, betekent eigenlijk „lege hand". Daaruit valt af te leiden, dat het zelfverdediging zonder hulp-

Anton Geesink.

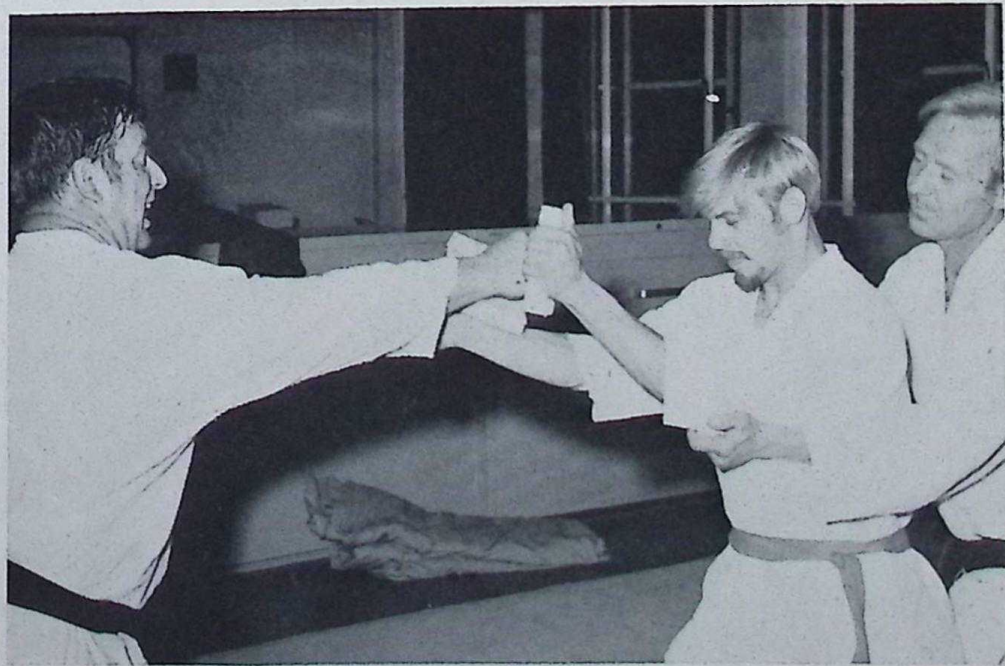
middel is, waarbij de hand het karwei opknapt. In principe was karate het systeem (afkomstig van boedistische monniken, die zonder wapenen moesten reizen en trekken) om tegenstanders met stoten of slagen uit te schakelen. Het berust hierop, dat alle kracht, die in het eigen lichaam aanwezig is, geconcentreerd wordt op de slag of stoot, die men toe gaat brengen. Wanneer dat goed uitgevoerd wordt, is men in staat zeer veel kracht voor een kort moment te doen optreden.

En na deze theoretische beschouwing legde hij een stuk hout van 7 cm dik vrij van de vloer, concentreerde zich en... met een kreet sloeg hij de plank in één klap dwars doormidden...

Een stuk hout van 7 cm dik, wordt radikaal door karatebeoefenaar J. G. Geutjes gehalveerd.

Ook horizontaal kan hij een stuk hout doormidden slaan. 't Moet dan wel stevig vastgehouden worden.

PERSONALIA

Benoemingen:

- 18-2 H. v.d. Berg, kras luchtploeg
19-2 J. Hebels, kras scheepsbouw
H. Hoek, kras scheepsbouw

Jubilea:

- 1-4 A. Kanters, magazijnbediende
W. J. P. Ouwens, strekker
8-4 A. H. C. van Elk, scheepsbeschieter
H. Kersten, werkopnemer
23-4 B. Mudde, elektrisch lasser

In dienst getreden zijn:

- 15-2 A. A. Nijman, magazijnbediende
H. J. de Klerk, bedrijfsassistent werktuigbouw
17-2 M. Gomez Rubio, ijzerwerker
18-2 mevr. J. Cantero Barahona, werkster logiesgebouw
22-2 J. van Balen, koperslager
23-2 T. D. Loughran, bankwerker
P. Bateson, koperslager
E. J. Quinn, ijzerwerker
1-3 F. J. G. Lorscheid, medewerker bouw bureau
W. Klinge, i.l.koperslager
G. de Deugd, magazijnbediende
R. C. G. van Doorn, metaalbewerker i/d scheepsbouw
C. den Ouden, i.l.lasser
G. v.d. Geest, h-ijzerwerker
K. Homans, praktkant werktuigbouw
D. Jellema, ijzerwerker
D. Vos, bankwerker
D. Jager, hellingschipper
G. P. K. Andeweg, werfautochauffeur
8-3 E. Vrolijk, ijzerwerker
D. Treep, bedrijfsassistent scheepsbouw
10-3 E. Torres Olmo, h-ijzerwerker
B. Dominguez Cuenca, transporteur
L. A. Corral Cal, h-koperslager
12-3 A. Negrón Albameda, plaatwerker
15-3 C. L. den Boer, tekenaar tekenkamer scheepsbouw
A. J. Lagendijk, hellingschipper
P. Martinez Rocamora, kok

Terug uit militaire dienst:

- 15-3 J. G. Vermaas, ijzerwerker

De dienst verlaten hebben:

- 12-2 T. F. Hoffmans, hellingschipper
16-2 J. M. Arribas Hermida, lasser
26-2 A. Butter, praktkant werktuigbouw
A. Buijs, chef bedrijfsbureau
J. H. Devlin, h-ijzerwerker
A. Lodder, hellingschipper
2-3 mevr. F. Huijzer-Leupens, werkster logiesgebouw
4-3 C. A. Mc. Rory, ketelmaker
5-3 J. A. Suarez Transisto, ijzerwerker
8-3 E. Baris, i.l.lasser
11-3 E. L. Daniëls, lasser
12-3 mej. H. Blokland, kantoortbediende salarisadministratie

Naar militaire dienst:

- 12-3 J. J. Verseveldt, bankwerker

Gepensioneerd

- 22-2 C. van Galen, elektrisch lasser

Geboren:

- 14-1 Gerardo Rodrigo, zoon van de heer en mevrouw Vazquez-Rodriguez
25-1 Manuela, dochter van de heer en mevrouw Ruiz-Atienza
19-2 Frank Dimitri, zoon van de heer en mevrouw Smid-Dodde
23-2 Marjorie Marlène, dochter van de heer en mevrouw Bislip-van Veen
9-3 Ferdinand Alexander, zoon van de heer en mevrouw Kljijm-Vos

Gehuwd:

- 2-2 de heer A. Vela Vazquez met mej. J. Gomez Moreno
27-2 de heer R. J. M. Horsten met mej. G. Seeger
9-3 de heer J. J. Verseveldt met mej. S. de Vries

Wie is Mr. Deaves ?

Een aantal van onze medewerkers zal in de afgelopen dagen een Engelse heer, vriendelijk, kort van postuur, meestal pijp rokend, hebben ontmoet of hem in kantoren, werkplaatsen of op het terrein hebben zien rondlopen. Mogelijk hebt U alleen nog maar over hem horen praten.

Wie is die heer en wat doet hij? Het is Mr. Donald Deaves, een bedrijfsadviseur, die opdracht heeft een korte studie te maken van een aantal problemen in ons bedrijf, verband houdende met organisatie, communicatie e.c. en we denken hier bijv. aan transport.

De studie zal tot ± 25 april kunnen duren. Mocht hij U vragen stellen, dan kunt U hem vrijuit vertellen wat hij wil weten.

Boele's Mannenkoor stelt jubileumconcert uit.

Maar van uitstel komt geen afstel. Aanvankelijk was het showprogramma, dat Boele's Mannenkoor in voorbereiding heeft, gepland voor de nu aangebroken maand april. Het blijkt, dat men iets te optimistisch is geweest. Het ongebruikelijke programma heeft meer voorbereiding nodig dan men heeft kunnen voorzien. Vandaar ook, dat het „koorbestuur“ zeer terecht gezegd heeft: „mensen, laten we het zekere voor het onzekere nemen en er een half jaar repetitietijd aan toevoegen. Beter laat goed, dan op tijd half goed“.

Met andere woorden, het jubileumconcert zal pas draaien in oktober, het begin van het nieuwe seizoen.

„Excelsior“ concerteerde

De blazers van „Excelsior“ bleken op zaterdag 20 februari j.l. in goede conditie te verkeren. Het leuke programma, dat dirigent Piet Spruit onder het motto „voor iedereen wat“ had samengesteld, werd goed ten gehore gebracht en de reactie uit de zaal loog er dan ook niet om. Een hartelijk applaus viel orkest en dirigent ten deel.

De majorettes brachten een gracieuze show o.l.v. Joke Baars. Het instuderen ervan berustte bij de instructeur de heer Westerik. De drumband liet deze avond noodgedwongen verstek gaan. Het had gemankeerd aan voldoende repetitietijd omdat de instructeur, de heer P. v. d. Graaf, ten gevolge van een ongeval een tijdlang uit de circulatie was geweest. Jammer, want men mag dan met recht bezwaar maken tegen het tomeloze geweld van een drumband in een zaal, Excelsior's drumband weet in haar optreden altijd wel een verrassend element aan te brengen.

Het gedeelte na de pauze was, zoals gebruikelijk, toebedacht aan toneelverenging „De Kreek“ met het blijspel „Een dolle boel om de voetbalpool“. Dit rijmde niet alleen, het bleek ook nog ongerijmd leuk te zijn. Bovendien kon van goed toneelspel genoten worden.

Jammer was het, dat er onfatsoenlijke mensen onder het publiek verkeerden, die hun gesprekken niet wensten op te schorten tot de pauze. Bijzonder hinderlijk voor anderen. Maar ja, wat doe je daartegen? 't Is een kwestie van opvoeding, nietwaar?

Hoofd-baas v. d. Steen maakte de 25 jaar vol

Onder de vele jubilarissen, die dit jaar hun 25-jarige dienstverband bij Boele vieren, bevond zich vorige maand hoofd-baas nieuwbouw G. v. d. Steen. 't Was de gehele dag een drukte van belang in Boezemkade 54. Naast directie, bedrijfsleiding en collega's waren het ook relaties, die hem kwamen feliciteren.

Foto: Felicitatie van de heren G. J. Cieraad en P. Tuk.

